

nevyvíňuje řidiče Karla Ch-a, nýbrž teprve důkaz, že tomuto nebylo lze odvrátiti škodnou událost zaviněnou Václavem K-em případnou věcnou opatrností. Tento vyvíňovací důvod vsutku také žalovaní Josef N. a Karel Ch. uplatnili již v první stolici a nabídli o něm důkazy. Pokud tedy první soud nepřihlížel k vyvíňovacímu důvodu zavinění řidiče Václava K-a, učinil tak správně, pokud však pro nesprávné právní posouzení věci nevzal na přetřes ani skutkové okolnosti, jež uvedli žalovaní Josef N. a Karel Ch. již v první stolici k odůvodnění dalšího shora uvedeného a také uplatněného vyvíňovacího důvodu, že ani při šetření předepsaných i věcných opatrností ve vedení silostroje a zacházení s ním nemohla škodná událost býti Karlem Ch-em odvrácena a že ani z povahy silostroje Josefa N-a nebo ze zvláštního způsobu, ze selhání nebo z nedostatku jeho činnosti nemůže býti dovozována, zůstalo řízení v první stolici vadné. Právem proto zrušil odvolací soud napadený rozsudek a uložil prvnímu soudu, by znovu jednal a rozhodl. Bude na soudu první stolice, by vyšetřil a zjistil okolnosti, jež žalovaní Josef N. a Karel Ch. uvádějí za účelem sprostění z ručení, ovšem jen ve shora uvedeném směru.

Čís. 9030.

Předpisem § 251 čís. 6 ex. ř. má býti řemeslníku zajištěno další provozování v dosavadním rozsahu s dosavadními prostředky. Z exekuce proti venkovskému klempíři jsou po případě vyloučeny stroje k výrobě valch na prádlo, strojů na prádlo a pod.

(Rozh. ze dne 14. června 1929, R I 483/29.)

Návrh dlužníka, venkovského klempíře, by byly z exekuce vyloučeny stroje, jichž užíval k výrobě valch na prádlo, strojů na prádlo a pod., soud první stolice zamítl, rekursní soud návrhu vyhověl. **Důvody:** Znalec vysvětlil podnikové poměry povinného v ten smysl, že se povinný jako klempíř na vesnici nemůže uživiti klempířským řemeslem, jak se jinak ve městě provozuje, nýbrž že se musí zabývati výrobou předmětů, jako jsou stroje na prádlo, by uhájil nutné živobytí a že každým způsobem jest povinného přes tuto výrobu strojů na prádlo považovati za maloživnostníka, a posléze, že zabavené stroje vesměs jsou bezpodmínečně nutné k provozování jeho živnosti. Tím jsou splněny předpoklady § 251 čís. 6 ex. ř. ohledně těchto strojů.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle § 251 čís. 6 ex. ř. jsou vyloučeny z exekuce u řemeslníků předměty, jichž potřebují k osobnímu dalšímu výkonu výdělečné činnosti. Tím jsou z exekuce vyňaty nejen nezbytné předměty, nýbrž i ty, jichž je zapotřebí k výhodnému provozování, odpovídajícímu osobním (rodinným) poměrům řemeslníkovým. Řemeslníku má býti zajištěno další pro-

vozování v dosavadním rozsahu s dosavadními prostředky (stroji, jak jest jich dnes nezbytně potřebí i k provozování malé živnosti, aby byla zachována schopnost soutěže. Výnos min. spravedl. z 2. června 1914 věstníku čís. 43). Jde o to, zda jsou exekuci podrobeny či z ní vyňaty zabavené stroje, jichž povinný používá k výrobě valch na prádlo, strojů na prádlo a pod., zda touto výrobou vystupuje rozsah dlužníkovy výroby z mezí daných pojmem malé živnosti, čili nic. Nižší soudy zjistily v tom směru na základě znalcová posudku, že dlužník vzhledem k svému venkovskému působišti musí, by uživil sebe a rodinu, zabývatí se i výrobou strojů na prádlo a že ho nutno přes to považovati za maloživnostníka a že stroje ty jsou k provozu této jeho živnosti bezpodmínečně nutné. Jest proto přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že jsou tím splněny předpoklady § 251 čís. 6 ex. ř. ohledně těchto strojů.

Čís. 9031.

Soudce, konající u sborového soudu první rok, jest soudcem nalézacím. O odvolání do rozsudku pro zmeškání, vynesného soudcem řídicím první rok, rozhoduje tříčlenný senát, a to i v řízení o žalobě podle zákona o nekalé soutěži.

Jest porušením předpisu o doručování, ohlásil-li sice doručovací orgán uložení zásilky na poštovním úřadě ústně osobám bydlícím v sousedství a odevzdal jim též písemnou oznámku, neupevnil-li ji však na dveřích bytu (u vchodu do místnosti obchodní nebo živnostenské).

(Rozh. ze dne 14. června 1929, Rv I 1382/28.)

Soud první stolice vyhověl při prvním roku rozsudkem pro zmeškání žalobě podle zákona o nekalé soutěži. Odvolací soud nevyhověl odvolání, mimo jiné z těchto důvodů: Odvolatel uplatňuje proti napadenému rozsudku v první řadě zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s. proto, že se doručení žaloby nestalo přesně podle § 106 c. ř. s., poněvadž doručovatel poštovního úřadu v T., nezanechav žalovanému výzvu v § 106 c. ř. s. předepsanou, ihned se pokusil o doručení náhradní podle §§ 102 a 103 c. ř. s. a ihned na to uložil žalobu u poštovního úřadu. Tvrdí, že následkem toho žalovaný, dozvěděv se o náhradním doručení až, když mu 23. února 1928 dodán byl rozsudek, neměl možnosti dostaviti se k prvnímu roku a že tímto nezákonným postupem jednak odňata byla možnost, před soudem projednávatí, jednak že když soud na základě toho vydal rozsudek pro zmeškání, jest tu vada řízení (§ 477 čís. 4 a 9 c. ř. s.). Tyto výtky jsou liché. Zjistil soud odvolací z dopisu poštovního zřízence Václava R-a, že tento, maje žalobu doručiti a nezastihnuv žalovaného doma, pokusil se ho jeho domácími lidmi upozorniti, že má proň zásilku k vlastním rukám, že pak odpoledne, zase ho nezastihnuv doma, zanechal proň jeho domácími lidmi výzvu podle § 106 c. ř. s., že má býti doma příštího dne mezi 10. a 11. hod. dopoledne, a že, když tam příštího dne v ustanovenou hodinu přišel a žalovaného zase nezastihnul,